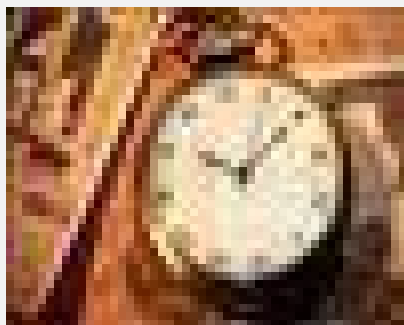

پنجشنبه 19 مرداد 1396 - 17 ذی القعدة 1438 - 10 آگوست 2017

مرگ "محمود جم" سناتور و نخست وزیر دوران پهلوي (1348 ش)

مرگ "محمود جم" سناتور و نخست وزیر دوران پهلوي (1348 ش)

محمود جم ملقب به مدیرالملک در سال 1258 ش در تبریز به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات، در 22 سالگی به دربار محمدعلی میرزا ولیعهد وارد شد و پس از استبداد صغیر، منشی ایران در سفارت فرانسه گردید. محمود جم در جریان کودتای سوم اسفند 1299، آمادگی خود را برای همکاری با کودتاچیان و به ویژه رضاخان میرپنج اعلام نمود و با توجه به در اختیار داشتن مقام خزانه داری کل کشور، تهیه پول برای کودتا کوشید. وی پس از کودتا، چندین بار در پست‌های گوناگون مشغول به کار شد تا اینکه در آذرماه 1314 و پس از برکناری ذکاءالملک فروغی، مأمور تشکیل هیئت وزیران گردید. محمود جم از آن پس به مدت چهار سال نخست‌وزیر و دو سال وزیر دربار بود و به هنگام تبعید رضا پهلوی، در خدمت رضاخان آخرین تلاش خود را به عمل آورد. از آن پس، کارهای دیگر نیز به او رجوع شد و در نهایت به عنوان سناتور انتصابی به مجلس رفت. محمود جم کسی بود که از روز اول کودتای 1299 تا روزی که رضاخان از ایران خارج شد، از همکاران نزدیک او به شمار می‌رفت. او به سلسله پهلوی بسیار نزدیک بود و پنجاه سال تمام در رأس مقام‌های مهم و حساس سیاسی قرار داشت. ده بار وزارت، دو بار استانداری، دو بار مسئول سفارت، چهار بار سناتور مجلس، یک بار معاون نخست وزیر و یک بار نخست وزیری، از جمله پست‌های حساس محمود جم، طی نیم قرن فعالیت‌های سیاسی او محسوب می‌گردد. او از لحاظ سیاسی، فردی محافظه کار، بازیگر و زیرک بود و هیچ‌گاه دست به عملی نزد که خصومت یا حتی مخالفت شدید گروه‌های سیاسی را علیه خود برانگیزد. وی با سفارت انگلیس نیز روابط بسیار حسنه‌ای داشت. سرانجام محمود جم این مهره سرسپرده پهلوی پس از سال‌ها خدمت به این رژیم، در 19 مرداد 1348 در 90 سالگی درگذشت.

ورود نیروهای سازمان ملل به تهران و بغداد پس از قبول قطعنامه 598 شورای امنیت (1367 ش)

پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت از طرف جمهوری اسلامی ایران، آتش‌بس میان طرفین از تاریخ ۲۹ مرداد ۱۳۶۷ ش برقرار شد. شورای امنیت پیش از آن و در تاریخ هجدهم مردادماه سال ۱۳۶۷ ش، قطعنامه ۶۱۹ را تصویب کرد که به موجب آن، گروه ناظران نظامی ایران و عراق و سازمان ملل (موسوم به یونیمک) که از حدود ۴۰۰ نفر از ۲۵ ملیت مختلف تشکیل شده بود، در مرزهای دو کشور مستقر شدند. یکی از دلایل واهی رژیم بعثی عراق برای تجاوز به حریم نظام جمهوری اسلامی ایران، اختلاف بر سر مرزهایی بوده است که در قرارداد ۱۹۷۵ م الجزایر تعیین شده بود. پس از نزدیک به هشت سال جنگ نابرابر که تمام موجودیت رژیم عراق در خطر قرار گرفت، آمریکا و دیگر متحدان و یاوران رژیم بعث عملاً وارد جنگ گردیدند و حضرت امام خمینی (ره)، با در نظر گرفتن مصالح عالی نظام اسلامی و با درک توطئه‌های گسترده آمریکا و غرب برای سرکوب انقلاب اسلامی و مردم مسلمان و انقلابی ایران، پس از مشورت با فرماندهان عالی نظامی و مسئولان مملکتی، قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را پذیرفتند. شورای امنیت در این قطعنامه دو کشور ایران و عراق را به برقراری آتش‌بس و صلح دعوت کرده بود. جمهوری اسلامی ایران به واسطه‌های و ویژگی‌های مثبت برخی از مفاد این قطعنامه، به ویژه، بندهای مربوط به معرفی متجاوز و پرداخت غرامت جنگی، موافقت خود را با پذیرش آن اعلام کرد. اما با وجود پذیرش قطعنامه ۵۹۸، توسط جمهوری اسلامی ایران، رژیم عراق که خود نیز آن قطعنامه را پذیرفته بود، تا زمان برقراری آتش‌بس رسمی در مردادماه سال ۱۳۶۷ ش (اوت ۱۹۸۸ م) به تهاجمات خود علیه جمهوری اسلامی ایران ادامه داد و خوی تجاوزگری خود را بار دیگر آشکار ساخت.

برگزاری کنگره بزرگداشت یکصدمین سال رحلت "ملاحسینقلی همدانی" (1373 ش)

ملا حسینقلی همدانی، فقیه، عابد، عارف و از بزرگان عرفای اهل طریقت و رسیدگان سیر و سلوک در سال 1239 ق در یکی از روستاهای اطراف همدان به دنیا آمد. کودکی را به شبانی گذراند و سپس در تهران در حوزه شیخ عبدالحسین تهرانی معروف به شیخ العراقین در رشته معقول درس خواند. او سپس در سبزوار و نجف از محضر عالمان نامداری همچون ملاهادی سبزواری و شیخ مرتضی انصاری حکمت و فلسفه و فقه و اصول را فرا گرفت و در محضر درس اخلاق و عرفان آقا سید علی شوشتری حاضر شد. شیخ محمدبهار، میرزا جواد ملکی تبریزی، سید حسن صدر و سید جمال الدین اسدآبادی از جمله شاگردان این شخصیت برجسته دینی می‌باشند. همچنین نامه‌ها و منشآت در آداب سلوک، مناجات‌ها و تقریرات شیخ انصاری، از جمله آثار ملاحسینقلی همدانی هستند. سرانجام این عالم بزرگوار و عارف بالله در سال 1272 ش برابر با 1311 ق در هفتاد و دو سالگی در کربلای معلی به دیدار معبود شتافت و در همان شهر به خاک سپرده شد.

تبعید حضرت امام موسی کاظم(ع) از مدینه به عراق(179 ق)

حضرت امام موسی کاظم(ع) هفتمین پیشوای معصوم، به دستور هارون الرشید، خلیفه؛rlm&ای ستمکار عباسی در مدینه دستگیر و به بصره تبعید شد. گویند آن حضرت در هفتم ذیحجه؛rlm&ای سال 179 ق وارد آن شهر گردید و به زندان فرستاده شد. امام، مدتی در زندان عیسی بن جعفر، حاکم بصره، بود؛ اما وی به هارون نامه؛rlm&ای نوشت و درخواست کرد که امام را به فردی دیگر بسپارد، زیرا در تمام این مدت، سندی بر ضد او نیافته است. هارون نیز امام را به بغداد تبعید کرد و از وزیر خود فضل بن ربیع خواست که آن حضرت را به شهادت برساند، اما او نپذیرفت. سرانجام سندی بن شاهک به دستور یحیی بن خالد برمکی، وزیر دربار عباسی و به خواست هارون، امام کاظم(ع) را به شهادت رساند. درگذشت "میرزا شرف جهان قزوینی" شاعر ایرانی(968 ق)

«شرف جهان قزوینی» از فضلا ، دانشمندان و شاعران معروف دوره صفوی است. وی در سال 902 هجری قمری در قزوین به دنیا آمد و پس از اتمام تحصیلات خود در قزوین به شیراز رفت و از محضر علامه «غیاث الدین منصور دشتکی» استفاده های شایان کرد. سپس به قزوین بازگشت و مورد توجه شاه طهماسب صفوی قرار گرفت و مدت 15 سال مقام وزارت و منصب صدراالدوری را بر عهده داشت ، تا اینکه در اثر سعایت و سخن چینی حاسدان ، مورد بی مهری شاه قرار گرفت و از کار بر کنار شد. وی پس از دست شستن از خدمات دولتی ، اوقات خود را به مصاحبت با سخنوران ، ادبا و اهل ذوق می گذراند.